

POGŁUPIEĆ (1) *vb pf*

3 pl m pers praet pogłupieli.

Sł stp, Cn brak, Linde także XVIII w.

Stać się głupim, oszaleć (o wielu): Co się tu okazało na tym złościwym krolu/ á na wŕzytkich przełożonych národu onego niewiernego/ iż wŕzyfcy pogłupieli/ á nie mogli się obaczyć co się z nimi działo *RejPos* 37v; [Tákci mędrkowie nowi/ ktorzy gardzą łtarymi/ pogłupieli *HerbNauka* B4v (*Linde*)].

Synonimy: nawileć, obłędzić, oszaleć, poszaleć.

Formacje współrdzenne cf GŁUPIEĆ.

MP